

Filmhuis

Amerongen Leersum
presenteert

Nieuwsbrief 74, aug/sept 2010

Nothing Personal

Beste lezers/essen,

Op de avond dat ik de film *Nothing Personal* zag hoorde ik ook het gedicht 'Spreek bij het werk' van Ida Gerhardt. Het deed me onmiddellijk aan de film denken, waar ik die middag zo geboeid naar had zitten kijken.

*Als ik nu in dit land
maar wat alléén mag blijven
dan zal de waterkant
het boek wel voor mij schrijven.*

*Dit is wat ik behoef
en hiertoe moest ik komen,
het simpele vertoef
bij dit gestadig stromen.*

*Het water gaat voorbij,
wiss'lend gelijk gebleven,-
het heeft stilaan in mij
een nieuw begin geschreven.*

*Ik weet met zekerheid
hier vind ik vroeg of later
het woord dat mij bevrijdt
en levend is als water.*

Het optimisme uit het gedicht waar het alleen zijn en het water zuiverend zullen werken op de geest, zodat er als vanzelf wel een verlossend woord komt, komen we in de film echter niet zomaar tegen. Er is wel genoeg water, stilte een eenzaamheid, ook is er het verlangen naar een vorm van verlossing, maar er zijn meer krassen, het schuurt vanaf het begin en het vertrouwen is brozer. Wat we zien is het volgende: een jonge vrouw heeft dozen met haar spulletjes op straat gezet, ze zit in een leeg huis, doet haar ring af en vertrekt liftend naar Ierland. Ze kampeert wild, eet uit een vuilnisbak en heeft niemand nodig. Een familie die haar hulp biedt snauwt ze af. Alleen zijn, dat is wat ze wil, haar verleden achter zich laten, niemand kennen en door niemand gekend worden.

Wanneer ze eindelijk haar tentje opslaat in de buurt van het huis van een man van een eerdere generatie, die zo afgelegen aan een baai woont dat haar dit aantrekt, gaat ze, terwijl hij op zee is, eerst zijn huis binnen en laat haar kleine sporen na. Als ze elkaar later bij het huis ontmoeten mag ook hij haar naam niet weten en laat ze hem ruw weten dat ze zelf ook niet geïnteresseerd is in wie hij is. Ze komen desondanks overeen dat ze voor hem komt werken, louter in ruil voor eten. De strikte afspraak daarbij is dat er 'nothing personal' gezegd of gevraagd zal worden, hoe lastig dit ook is.

Er zit uiteraard vervolgens een spanning in de film tussen het afhouden en het zoeken van contact, tussen absoluut alleen willen zijn en toch ook bij de ander willen komen. Gebaren, een korte blik, een treffend beeld, het Ierse landschap, de stilte en soms de muziek – alles helpt mee om de spanning tussen het verlangen en de angst, tussen zichzelf zijn met een ander of zichzelf zijn zonder een ander bij de kijker binnen te brengen. Je kunt *Nothing Personal* zelfs een paradoxale liefdesfilm noemen, waarbij de op het eerste gezicht merkwaardige tussentitels als een soort antiek koor kort commentaar leveren.

In het juryrapport van het Gouden Kalf voor de beste Nederlandse film van 2009 (ja, het is een Nederlandse film, waarin Engels gesproken wordt) stond vermeld dat *Nothing Personal* een verpletterende indruk achterlaat. Op het Locarno Filmfestival won de film zelfs vijf prijzen (zie de foto waar Lotte Verbeek, nu met schone nagels, en de regisseuse te zien zijn). Ik denk dat het scenario en de regie van de Pools-Nederlandse Urszula Antoniak daar tot op grote hoogte debet aan zijn. Zij heeft het lef gehad om veel weg te laten, de fantasie van de kijker uit te dagen en niet al die banale beelden te tonen van dingen die toch vanzelf spreken. Hij is niet overdonderend, hij is intiem en beheerst. Bovendien zijn de beelden die getoond worden niet alleen functioneel, maar soms ook buitengewoon fraai in compositie en kleur. Als je beeldtaal wilt leren, moet je hiernaar kijken. Het effect van dit alles is dat de film je bijblijft. Hij duurt nog geen 90 minuten, maar geen moment heb je de indruk dat er haast moet worden gemaakt. Er is alle tijd voor het verhaal dat verteld moet worden en waarin je mee gaat leven met

de twee personages. En aan het eind gun je haar (en hem) de ontspanning waar Ida Gerhardt over schrijft.

We vertonen *Nothing Personal* woensdag 8 september in de Stallerij van Herberg Den Rooden Leeuw in Amerongen. De zaal is, zoals gewoonlijk, open om 19.30 uur. De film begint **om 20.00 uur**. Kaarten zijn weer te koop bij de bibliotheken van Amerongen en Leersum. U kunt ook reserveren op tel.nr. 0343-450261 en 451274 of via filmhuis.amerongen@skiam.nl.

Met vriendelijke groet,

Theo Witkamp

P.S. Heeft u onze folder voor het najaar al meegenomen? Dan weet u dat we op 29 september het ambitieuze *Troubled Water* van Erik Poppe uit 2009 in De Binder draaien.